

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iona Propheta

Luther, Martin

Argentorati

VD16 B 3892

Et Iona fuit in uentre piscis treis dies, treis item noctes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36534

ANNOTATIONES.

Imago esse potuere, misere perduto, morientiq; Ionæ ad hæc, præacuti dentes arcum arcæ steterunt, acuminatarum columnarum instar, aut trabium, amplumq; adeo penoris, quod in uentrem demittebat, uestibulum fuit, Hoc in morte consolari est? hic ne in morte amicus Dei aspectus est, ut mors ipsa nõ satis esse debeat? Quanta hæc fides, immo, quantũ fidei certamen est? Victoria illic ac triumphus, sub maxima infirmitate occultatur. Quam nobis hic deus ostendit, quid fides & uerbum eius possint, ut et oēs in uniuersum creaturæ nihil illi derogare queãt neq; etiã ipsa Dei ira, etiamsi extreme atrocissimeq; cuncta seuiant, Verum Ionam toti mundo, hac historia, quale sibi tum cor steterit monstrare oportuit, & quo pacto cuiusq; pij animus in non dissimili tentatione consistat, ut posthac audiemus. Quemadmodum enim procellosum mare uasto cum impetu Ionam uult submersum, ad hæc, & cum bellua grandis deuorare cupit & absumere, sic conscientia, moram, ab ira Dei ferociam & impetum sentit, ac planè infernus, æternaq; damnatio, animam deglutire conantur, &c.

Et Iona fuit in uentre piscis treis dies, treis item noctes.

Siquis

Si quis ad Ionæ cogitatus aduertat animum, illi dies, suis cum noctibus, omnium procul dubio longissimi fuerunt, quanti nec ullis unquam solstitijs in terris uisi sunt. Nam supra modum illi diuturnū fuit, quod illic in tenebris sederit, Imò sentio ego, quod interdum decubuerit, interdum etiam steterit. Neque Solis neque Lunæ globum intueri, nec quam numerare horam potuit. Nec scire potuit, quonam pelagi loco circumueheretur cum pisce. quoties eum pulmo & epar uerberarunt? Quàm illic mira fuit commoratio inter intestina & ingenteis costas? Sed adeo morte captus fuit, ut non multum de pisce sollicitus fuerit, sed semper cogitarit, quando, quando, quando finis demum aderit? Summe Deus, quàm admirandum illud opus fuit? Quis unquam satis perpendere potest, quòd homo tribus diebus totidemque noctibus adeo solitarius, sine lumine, sine alimonia, in medio pelago, in pisce uiuere debeat, & ad pristinam restitui formam? Ea profecto mirabilis admodum nauigatio esse potest. Ecquis unquam crederet ac non potius pro fabula plus quàm Alcinoica reputaret, nisi in scriptura contineretur?

Hoc uero, nobis ostendere uoluit Deus quàm potenter in manu eius sint cuncta posita, & quàm sit illi facilimum auxiliari nobis, uel in inenarrabilibus adeoque

ANNOTATIONES.

adeoq; in desperatis necessitatibus, id quod tam e-
gre nos credere possumus. Undique præsens est, in
morte, apud inferos in medijs hostibus, imò & in
cordibus eorum. Cuncta enim ut condidit, sic etiam
cuncta gubernat, ut quod ipse uoluerit, faciant. No-
stro autem nomine hæc scripta sunt, nostri etiam
causa, omnipotens maiestas eius mirandum in mo-
dum exhibetur, ut illi fidere, credereq; debeamus,
siue in morte, siue in manibus inimicorū fuerimus.
Sui enim causa non erat necessarium ut uel fierent
uel scriberentur huiusmodi. Adhæc Iona pro sese
non opus habet, ut scribatur id facti, Et quanquam
uniuersus orbis, de diuina omnipotentia non pa-
rum dicere multa norit, & nemini non, sicubi au-
dierit facile creditu uideatur, Ipse tamen ubi pericu-
lum eius rei feceris discas quàm sit difficile uero cor-
de fidere, ubi uitam suam & corpus, omnipotentia
Dei causa quisquam impendere cogitur, adeoq; ex-
perieris ita se habere de fide, ut diximus. Atq; hæc
experientia maior est difficiliorq; quàm ut excel-
lentes diui sufferre possint. Attamen consolationi
est, exemplum huiusmodi nosse, quemadmodū pro-
pheta in Psalmo testatur. Recordabar domine ope-
rum tuorum, & consolatus es me, &c.

Defuncto itaque Iona, sibiq; ipsi ac mundo iam
nunc

nunc

nunc mortuo, ut nulla salutis suae porro spes appare-
 ret. Neque enim, qui in naui erant aliud nouerant,
 quam oportere eum cum submergitum emori, inte-
 rim dum precibus Deum pulsant, ne se, propter ani-
 mam Ionae occidat, neque innocentem, imputet san-
 guinem ipsis, Quo sane fatentur, se nusquam uide-
 re Ionam, praeterquam in morte, quem & diuina uo-
 luntati parendo, tametsi inuit, neci dare adiguntur,
 Ibi demum uita Ionae, mortisque eius fructus, primum
 foelix auspiciu[m] sumunt. Nam in morte potenter ui-
 uis conseruatur. Praeterea, nauigationis consortes
 a morte, quin & ab incredulitate & peccatis libera-
 ti, ad cognitionem Dei perducuntur, ut pij, uerique
 Dei ministri fiant, adeo humiles, timentesq[ue] Dei, ut
 illic etiam peccatum formident, ubi nihil sit, quam o-
 bedientia Dei, Ionae uitam enim libenter tutati essent
 homicidium metuentes, si eum submergere deberet
 Et eam tamen diuinam esse uoluntatem uident. Qua
 pura nunc illis, timorata, Christianaeq[ue] conscientiae
 sunt, quibus antea nihil curae fuisset, uel homicidium
 uel obedientia Dei, pergunt etiam offerentes & uo-
 ta Deo uouentes. Iam Lethaeo flumine, dij eorum
 priores submersi, sempiternoq[ue] sopore degrauati
 sunt, nec enim eorum ultra meminisse possunt, Quae
 omnia, Ionae mortisque eius nomine fiunt, Adeo non
 infrugise-

ANNOTATIONES

infrugiferum, Dei ministrum esse oportet, ut nihil in eo prorsum sit, quod in alterius usum & commodum non possit uerti. Qui timor Dei sit, supra recitatum est, nempe cultus Dei, Vera enim cultura, sincera religio, est & timore & honore Deum prosequi. Similiter & illi homines timuerunt Deum, id est, Dei ministri, timentesq; Dei, facti sunt.

CAPVT SECVDVM.

ORauit autem Iona ad dominum deum suum de uentre piscis, & ait.

Hec non sic accipienda sunt, perinde quasi ore protulisset, hancq; collocasset in seriem, nec enim in tam horrenda morte, tam bene habuit, ut adeo bellam fingere cantilenam potuisset, Ceterum indicat hisce, quali tum animo fuerit, & quæ in corde eius tum cogitationes uersatæ sint, in tali mortis certamine constituto. Nam uti supra memorauimus, opus est nobis, ut cor Ionæ introspeciamus, priusquam ad afflictionem euadat, quom adhuc morti infixus est, ipsa
que